

Nhóm Linh mục Nguyễn Kim Điền
BẢN LÊN TIẾNG VỀ VỤ ÁN Ở HÀ GIANG
Ngày 10-03-2011

Kính thưa toàn thể Đồng bào Việt Nam,

Ngày hôm nay, 10-03-2011, tại tòa án nhân dân tỉnh Hà Giang sẽ mở phiên xử kín vụ hiệu trưởng Sầm Đức Xương mua dâm 2 nữ sinh vị thành niên là Nguyễn Thị Thanh Thúy và Nguyễn Thúy Hằng. Trong phiên xử kín này không có người bảo hộ của 2 nữ sinh cũng như luật sư biện hộ cho hai cháu. Luật sư Trần Đình Triển đã bị Tòa án cộng sản không cấp giấy chứng nhận bào chữa, với lý do “bị can từ chối luật sư biện hộ”.

Trước sự kiện này, và dựa trên nhiều thông tin từ các cơ quan truyền thông trong và ngoài nước, Nhóm Linh mục Nguyễn Kim Điền tuyên bố:

1- Chúng tôi cực lực lên án nhà cầm quyền CS Việt Nam tại tỉnh Hà Giang, với sự bao che của nhà cầm quyền trung ương Hà Nội, đã tạo ra một vụ án với nhiều bất công và sai phạm:

- Trong phiên tòa đầu tiên ngày 6-11-2009, hai bị cáo Nguyễn Thị Hằng và Nguyễn Thị Thanh Thúy đã bị truy tố tội danh “môi giới mại dâm” và bị tuyên án 6 năm (với Hằng) và 5 năm (với Thúy). Đang khi hai cháu chỉ là những học sinh vị thành niên, nạn nhân của một đường dây mua bán dâm mà người tổ chức là viên hiệu trưởng và khách hàng là nhiều viên chức cao cấp tại tỉnh Hà Giang. Phiên tòa và bản án này đã bị công luận lên án kịch liệt.

- Từ đó trở đi, hai nữ sinh vô tội này đã bị giam giữ trong những điều kiện hết sức dã man và tàn tệ: không được chăm sóc y tế đầy đủ (dù có bệnh phụ khoa), không được gặp mặt gia đình thường xuyên (để nhận thuốc men và sự an ủi), bị hăm dọa vì đã tiết lộ tên tuổi những cán bộ cao cấp từng phá hại đời mình và bạn bè mình, bị cấm cản không được thuê luật sư bào chữa với lý do sẽ chẳng có ngày ra khỏi ngục.

- Đến hôm nay, ngoài việc bị tước quyền căn bản của công dân trước tòa án là có luật sư biện hộ (với lý do vô cùng gian trá và đầy cường bức nói trên), hai nạn nhân vô tội còn bị tước quyền có người giám hộ là cha mẹ hiện diện, với lý do hai cháu đã đến tuổi trưởng thành (đang khi theo luật pháp, quy định hành vi ở thời điểm nào thì áp dụng pháp luật ở thời điểm đó để xử lý, tức là lúc hai cháu còn tuổi vị thành niên).

- Phiên tòa này sẽ là một phiên tòa kín với mục đích duy nhất và trắng trợn là bao che tội trạng của các quan chức cao cấp ở Hà Giang, đứng đầu là nguyên chủ tịch

tỉnh Nguyễn Trường Tô, vốn đã hại đời hai cháu và nhiều bạn bè của hai cháu. Việc bao che tội trạng này đã được thực hiện từ lâu, đặc biệt là đích thân ông Tô Huy Rứa, thành viên Bộ chính trị và nguyên trưởng ban Tuyên giáo trung ương, đã cầm cán báo chí loan tin về tội ác tày trời này.

2- Chúng tôi cương quyết phê phán các tổ chức trong chính quyền và trong xã hội có liên hệ đến thân phận của hai cháu Hằng và Thúy, từ tháng 11-2009 đến nay, đã hoàn toàn câm nín đứng đưng một cách hết sức vô trách nhiệm:

Bộ Tư pháp đã không lên tiếng cứu hai công dân vị thành niên bị án oan của mình, Bộ Giáo dục đã không lên tiếng cứu hai học trò bé nhỏ của mình, Bộ Dân tộc và các Vấn đề miền núi đã không lên tiếng cứu hai công dân sống miền núi của mình, Hội Liên hiệp Phụ nữ đã không lên tiếng cứu hai thành viên tiềm năng của mình. Nhiều Ủy ban Quốc hội, Mặt trận Tổ quốc Việt Nam, Hội Nông dân, Hội khuyến học, Hội Bảo trợ bà mẹ và trẻ em, nhiều tờ báo “lề phải”... tất cả cũng đều đứng đưng trước bất công thấu trời và bất hạnh khủng khiếp này. Phải chăng các vị chỉ là công cụ của một đảng phái, một tập thể thống trị bất chấp luật pháp và coi rẻ phẩm giá con người?

3- Chúng tôi quyết liệt đòi hỏi đảng, nhà cầm quyền, bộ tư pháp và tòa án Cộng sản tại tỉnh Hà Giang:

- phải trả tự do lập tức và vô điều kiện cho hai cháu Thúy Hằng; tiếp đó phải xin lỗi nhân dân, gia đình và bản thân hai cháu vì vụ án man rợ và khốn nạn chưa từng có trong lịch sử này; cuối cùng là bồi thường xứng đáng cho hai cháu và gia đình về tinh thần lẫn vật chất.

- phải đưa ra xét xử công minh và tuyên án đích đáng những kẻ đã lợi dụng địa vị và chức quyền hoặc để hại đời các nữ sinh vị thành niên, hoặc để bao che cho các thủ phạm gây ra hành vi ghê tởm đó, hoặc để dựng nên một phiên tòa ô nhục biến nạn nhân, mà là nạn nhân thơ trẻ, thành tội nhân, làm mất danh dự uy tín của Quốc gia và tàn phá văn hóa đạo đức của Dân tộc.

4- Chúng tôi xác tín mạnh mẽ rằng bao lâu còn chế độ Cộng sản trên đất nước Việt Nam

- thì luật pháp chỉ là phương tiện biện hộ cho các hành vi gian trá và tàn bạo của những kẻ thống trị và là phương tiện đàn áp các công dân đòi hỏi sự thật và công lý.

- thì bộ máy nhà nước (chính quyền, tòa án...) chỉ là công cụ của các lãnh đạo tự coi mình là những ông trời con, ngồi xồm trên luật pháp và chà đạp tiếng nói của công luận.

- thì nền giáo dục tiếp tục băng hoại với những vụ việc không ai có thể hình dung nổi trong cái nôi đào tạo phẩm cách con người: thầy hiếp trò, trò đánh thầy, thầy đứng làm bục, trò ngồi nhàm lớp, thầy dạy bằng giả, trò học điếm giả, thầy nêu gương gian dối lẫn tàn bạo cho trò, trò được giáo dục thành thần dân khiếp nhọc thay vì thành công dân tự do....

Cuối cùng, chúng tôi nguyện cầu Thiên Chúa là Cha mọi loài nhanh chóng ra tay bảo vệ các con cái vô tội đáng thương của Ngài, soi lòng mở trí các con cái thất nhân ác đức của Ngài để công lý sớm được toàn thắng và tình thương sớm được nở rộ.

Lên tiếng tại Việt Nam nhân ngày ô nhục của nền tư pháp và nền giáo dục VN, 10-03-2011.

Đại diện Nhóm Linh mục Nguyễn Kim Điền

- *Linh mục Têphanô Chân Tín, Dòng Chúa Cứu Thế, Sài Gòn.*
- *Linh mục Phêrô Nguyễn Hữu Giải, Tổng Giáo phận Huế.*
- *Linh mục Tadêô Nguyễn Văn Lý, Tổng Giáo phận Huế.*
- *Linh mục Phêrô Phan Văn Lợi, Giáo phận Bắc Ninh.*

----- **Đính kèm** -----

Tiếng dân trước vụ án Hà Giang

Nhóm nhà giáo hưu Sài Gòn 09-03-2011

Posted on 09-03-2011 by trungthondl1

Hỡi Ông Chính quyền! Ông đang ở đâu? Trước hết, xin đừng có chụp mũ rằng chúng tôi “phản động”, chúng tôi “chống chính quyền”! Không, chúng tôi khẳng định và công nhận nước VN đang có chính quyền, và chúng tôi đang đi tìm các ông bà Chính quyền. Vậy các ông bà đang ở đâu, xin trở lại và làm việc, thực thi Luật pháp hiện hành dùm chúng tôi. Không nước nào không có Luật pháp, Luật pháp mà các ông bà đã công bố cho dân, thì xin cứ đem Luật đó ra mà áp dụng, để cứu dân, chứ đừng có lánh mặt như nước vô chính phủ, vô luật pháp, khi mà các quan chức Hà Giang đang làm bậy để giết hại dân, nhất là giết hại tuổi trẻ, là mầm non của đất nước!

Thứ nhất xin hỏi các ông bà đang nắm quyền: Các ông bà có biết chính quyền tỉnh Hà Giang đang mở phiên tòa phúc thẩm xử vụ mua dâm các nữ sinh, mà tên hiệu trưởng ác quỷ Sầm Đức Xương là thủ phạm vụ mua bán dâm giữa các nữ sinh và các quan chức yêu quý ở Hà Giang, trong đó có tên quan đầu tỉnh là Nguyễn Trường Tô, từng phá hoại đời của những học sinh cấp 2, 3 tại đây? Hẳn là các ông bà đều biết?

Thứ nhì, xin hỏi: Luật pháp VN hiện hành mà các ông bà đang áp dụng, có quy định bất cứ ai liên lụy đến pháp luật, kể cả bên nguyên đơn lẫn bị đơn, đều được

quyền có Luật sư bào chữa? Hẳn là có, vì nó liên quan đến quyền căn bản của con người, mà bất cứ Luật pháp ở nơi nào cũng công nhận. **Vậy tại sao trong vụ án bí ổi này, bọn tội phạm thật sự là Sầm Đức Xương và bè lũ yêu quỷ mua dâm thì có LS bào chữa, mà các học sinh là nạn nhân lại không được có LS?**

Thứ 3, thử hỏi các ông bà có còn lương tâm hay không, có còn chút liêm sỉ của con người hay không, mà dám dùng luận điệu xảo quyệt nói là các nữ sinh nạn nhân như cháu Thúy và cháu Hằng “từ chối không chấp nhận LS bào chữa”, trong khi cháu Thúy gặp mẹ thì nói là bị bọn quản giam bắt ký đơn từ chối LS, nếu không sẽ không có ngày về? (Trong bài phỏng vấn LS Triển và nhà giáo Phạm Toàn của đài RFA).

Thứ 4, các ông bà có phải là con người có lương tri hay không, mà dám ngược ngạo đến độ chỉ vì muốn bao che cho một lũ quỷ dâm ô đồng đảng, đáng tuổi cha mẹ, ông bà của các cháu học sinh kia, đã dám phá hại tâm hồn ngây thơ trong trắng của các cháu, nay lại giam cầm các cháu trong tù đầy tàn nhẫn, đến độ các cháu có bệnh (phụ khoa) cũng không cho đi chữa, không cho người nhà gặp mặt để hỏi han và đem thuốc cho con? Là người hay là ác quỷ, mà các ông bà đối xử với trẻ thơ vào hàng con cháu của mình một cách ác tâm như vậy? Trẻ nữ mới lớn, mắc bệnh phụ khoa mà không kịp chữa, thì đời nó sau này nếu có sống cũng là đời tàn phế, không còn khả năng làm vợ, làm mẹ! Quá ác! Thà rằng các ông bà đem giết quách chúng nó đi còn nhẹ nhàng hơn là hành hạ cả thể xác và tinh thần những đứa nhỏ này như vậy! Các ông bà đừng nói là các ông bà không trực tiếp hành xử với những nạn nhân khốn khổ này như vậy, thế tai mắt các ông bà để đâu? **Hay các ông bà đang mãi lo tìm cách bao biện cho đám tội phạm, là những đồng đảng của mình?** Quyền hành thống trị của các ông bà để làm gì, hay chỉ để phủ đầu đám dân đen? Thử hỏi ở bất cứ một quốc gia tôn trọng luật pháp nào trên thế giới, trong nước xảy ra một vụ án kinh tởm bất nhân vô đạo đến như vậy, mà chính phủ có thể làm ngơ, nói là “không biết” được không? Luật pháp ở đâu, và các ông bà căn cứ vào luật nào để từ chối không cho LS Triển biện hộ cho nạn nhân Thúy? Và các cháu còn tuổi vị thành niên, mẹ các cháu là người giám hộ hợp pháp, tại sao mẹ không được quyền mời LS cho con?

Sau cùng, hy vọng các ông bà còn chút nhân tính, thử hỏi các ông bà còn có con cháu, vậy các ông bà có muốn con cháu các ông bà rơi vào tình cảnh y như các nạn nhân này không? Nếu không, và chắc là không, thì tại sao các ông bà nhẫn tâm đạp lên cái luật pháp của nước VN mà đi như vậy? Các ông bà dám gạt cả nhân tính, lương tâm để làm điều ác đến như vậy? Các ông bà dù có vô thần, thì cũng là con người, đang sống giữa thế giới loài người, thử nhìn xem có con người nào xử sự như các ông bà hay không? **Có quốc gia nào mà xử sự man rợ với trẻ em như vậy, có cái chính quyền nào mà bất nhân, man rợ, và trơ trẽn trước thế giới văn minh như các ông bà hay không vậy?**

Thưa các ông bà Chính quyền, cứ coi như các ông bà còn mãi bận việc riêng tây mà không quan tâm đến vụ án khốn nạn này (khốn nạn theo đủ mọi nghĩa!), thì đây là lời kêu gọi thiết tha và khẩn cấp của chúng tôi, một nhóm các nhà giáo đã về hưu, ở tuổi trên dưới 70, từng là ông bà, cha mẹ này, gửi đến kêu gọi các ông bà, có ở

đâu thì cũng xin trở về cương vị lãnh đạo dân nước mà các ông bà đang đảm nhận, để kịp thời giải quyết rốt ráo vụ án man rợ và khốn nạn này (xin lỗi, vì trong đời làm người, chúng tôi chưa hề nghe, biết một vụ án nào như vậy, nên chúng tôi không còn thể dùng lời nào thích đáng hơn cho nội tình vụ án hơn những từ kém thanh lịch và hàm chứa cả sự đau thương, nhục nhã lẫn bỉ ổi này!), kéo lòng muôn dân sẽ oán hận, đồng thời sẽ gây nên một sự xúc phạm nặng nề đến uy tín của Quốc Gia, danh dự của cả dân tộc, và một sự bất nhân đến trời không dung, đất không tha nỗi cho những kẻ hành ác, không chỉ giết hại mấy đứa học sinh nhỏ dại này, mà còn phá đổ hết niềm tin của giới trẻ vào những kẻ lãnh đạo gian tà, đang phá tan nề nếp đạo đức của một quốc gia, một dân tộc, và tương lai của giới trẻ!

Sau hết, cũng xin nhắc các ông bà rằng, hẳn chắc các ông bà đều đã có con đàn cháu đống, chính các hậu duệ của các ông bà sẽ là kẻ nhìn rõ và khinh chê nhân cách thấp hèn này của ông bà cha mẹ họ, hoặc là chính họ, con cháu của các ông bà, sẽ nhận hết hậu quả do bậc tiền bối của họ đã gây ra, “đời cha ăn mặn, đời con khát nước!”.

Một lẽ nữa, là các ông bà có còn muốn giữ lấy chức quyền cho mục đích riêng, thì cũng phải một phần nào giữ lấy một chút phẩm cách của con người có nhân bản, chứ lẽ nào mà ăn ở hành xử không giống ai, đi ngược hẳn với thể giới loài người, mà đứng trong hàng ngũ lãnh đạo được? Nếu cũng vì cái ghé và vì quyền, lợi, thì các ông bà cũng ít ra phải giữ phần nào lời mình nói: “yêu nước, lo cho dân”, và nhất là đừng có kéo theo một bè đảng thói tha ô trọc như lũ quan quyền vô đạo hiện nay ở Hà Giang, để tự phơi bày căn tính xấu xa của “phe nhóm” mình cho bàn dân thiên hạ phải khiếp đảm rùng mình. Hãy nhìn gương nước Nhật: một bộ trưởng đầy khả năng, tương lai đầy hứa hẹn, mà chỉ vì vô tình nhận có 600 USD tiền tự nguyện đóng góp của một người thân, trái với quy định của luật pháp, mà phải nhanh chóng tự cắt đứt tương lai đời mình, vội vàng từ chức để thượng tôn pháp luật của họ, thì có sao các ông bà phải bao che, duy trì quyền vị của một lũ quan tham ô đốn mạt như vậy để mà hại dân, chà đạp luật pháp do chính mình đặt ra? Như thế thì làm sao dân theo? Làm sao dám ngừng mắt nhìn thế giới? Và, một tương lai như thế nào sẽ đón chờ các ông bà khi “quan nhất thời, dân vạn đại” đây?

Lời cuối của chúng tôi, là cũng qua bài này, xin chuyển đến các vị LÃNH ĐẠO CÁC TÔN GIÁO: xin quý vị, với tư cách là người LÃNH ĐẠO TINH THẦN, là người CÓ TRÁCH NHIỆM BÊN VỰC LỄ PHẢI, ĐẠO LÝ, và là người CÓ TRÁCH NHIỆM ĐỒNG HÀNH, BẢO VỆ TÍN ĐỒ, CON CHIÊN của mình, các vị hãy mau mau lên tiếng cho lẽ phải, bảo vệ công lý, bảo vệ trật tự, nền đạo lý của xã hội, trong đó các vị là thành viên, cụ thể là bảo vệ cho hững nạn nhân oan khổ trong vụ án này. Nếu làm ngơ, vô cảm, thì chính các vị cũng là người a tòng, đồng phạm, nếu không nói là thiếu lương tâm, thiếu trách nhiệm, khác nào những người làm cha mẹ mà khi con lâm nạn, vẫn thản nhiên quay mặt lánh đi!

Mong rằng mọi người còn đủ lương tâm, đạo đức và lòng quảng đại với tha nhân, với đồng bào, để không bịt tai ngoảnh mặt trước VỤ ÁN CHO CẢ NƯỚC này!

Sài Gòn, ngày 8/3/2011
Một nhóm nhà giáo hưu tại Sài Gòn
Danlambao1.wordpress.com

Nguồn: Internet E-mail